

[Inger Stilling Pedersen]

sad og syede, men i dag er det blevet sådan, at det strækker sig meget vidt. Man kan måske også sige, at det i dag kræver mere af dem, der skal undervise i det, end det gjorde for få år siden, også hvis man skal tiltrække elevernes opmærksomhed og holde dem fast ved det.

Det er rigtigt, som det er sagt, at håndarbejde er forbundet med kultur. Hvis man nu som en ordfører synes, det går tilbage med kulturen, så må man jo sige, at hvis man kunne få en uddannelse, hvor det virkelig blev lagt ind i, så var der måske her en mulighed for, at man kunne fastholde noget af vores kultur netop igennem håndarbejdet.

Det blev nævnt, at man ønsker, uddannelsen skal give mulighed for at undervise i folkeskolen. Deri er jeg ikke helt enig. Måske kunne der være en mulighed i de ældste klasser, men når man ved, hvor meget man er imod i folkeskolen at have lærere, der bare underviser i ét fag i en time eller to om ugen, hvilke problemer det kan give, så tror jeg nok, tilhængerne skal overveje nogle gange, om det er så stor en fordel.

Om selve lovforslaget kan jeg sige, at kristeligt folkeparti vil stille sig positivt over for det, uden at vi dog på nuværende tidspunkt kan sige, at vi vil stemme for forslaget, som det ligger nu. Det afhænger af, hvilke ting vi får frem under udvalgsbehandlingen. Det drejer sig bl. a. om at sikre, at det ikke bliver et bogligt fag, hvad jeg personlig er meget imod. Skal man højne et fag, ja, så er det første, man gør, at putte mere teori ind i det, så bliver det ligesom lidt fornemmere. Man må fastholde, at det bliver kvalifikationer også på det manuelle område, der får mulighed for at gøre sig gældende, og de skoler, der eksisterer i dag, og som har gjort et godt og dygtigt stykke arbejde for at uddanne lærere, må virkelig sikres.

Vi stiller os altså meget positivt og åbent over for udvalgsbehandlingen og håber, at vi kan nå til et resultat, så vi kan stemme for lovforslaget.

Alfred Hansen (DR):

Der er næsten talt så meget om kultur i forbindelse med de to lovforslag, at man er ved at tvivle på, at disse forslag skal behandles i uddannelsesudvalget, men indtil videre vil jeg betragte det som værende tilfældet.

Der er i og for sig kultur i så mange former for uddannelse, at det ikke specielt bør hæftes på disse forslag.

Retsforbundet er i princippet tilhænger af en bred vifte af uddannelsesmuligheder. Vi betragter det at kunne få en uddannelse som en naturlig menneskeret i et samfund som vort. Man kan stille spørgsmålstejn ved, i hvor høj grad der her virkelig bliver tale om uddannelsesmuligheder. Det vil nok gå sådan, at også for disse to lovforslags vedkommende vil der blive tale om en adgangsbe-grænsning, som i høj grad forhindrer de unge i at få noget meningsfyldt at beskæftige sig med. De unge er jo dem, der må bære en stor del af arbejdsløsheden, og derudover har de heller ikke på alle områder muligheder for at få en uddannelse, som de har lyst, evner og interesse for at få.

Vi er tilfredse med initiativet, som ministeren her har taget, men jeg skal dog også knytte nogle pessimistiske betragtninger til forslagene.

Som så ofte før fra ministerens hånd afleveres her et værk til folkettinget, som i aller-højeste grad indeholder bemyndigelser til ministeren. Populært kalder man det en ram-melov, så kan man fylde noget i den. Hvem er det, der skal fylde noget i denne lov? Det er ministeren. Ikke mindre end 17 gange står der i lovforslag nr. L 65, at ministeren enten skal fastsætte, godkende, bestemme, afgøre eller udpege. Det er ærlig talt imponerende, at hr. Bertel Haarder fra venstre åbenbart har vænnet sig så meget til ministerens arbejdsform og evne og vilje til at lave lovforslag, at hr. Bertel Haarder er tilfreds med det. Jeg mener at erindre, at hr. Bertel Haarder ofte i skrift og tale har angrebet ministeren for at misbruge sine beføjelser inden for f. eks. folkeskoleloven. Hr. Bertel Haarder har ofte sagt: der er ikke noget i vejen med folkeskoleloven, men den administreres forkert. Mon ikke hr. Bertel Haarder og andre ved en vedtagelse af disse lovforslag endnu en gang må erkende, at det i grunden var ret begrænset, hvilken indflydelse folkettinget havde på den egentlige udformning af lovgivningen? Men nu vel, det må være hr. Bertel Haarders problem.

Det skal forhåbentlig ikke afskære retsforbundet fra at stemme for lovforslagene, men vor stillingtagen vil altså i nogen udstræk-